

ಅರಳವೆ.

'ನನಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಚಿತ್ರಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಅತೀವ ಆಸಕ್ತಿ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ಹೇಮಂತ್ ಅವರು ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕು, ಪಕ್ಷಿ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯಲು ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕಲಿತೆ. ಎಂಬತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಗರದ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆಗಳು, ರಾಗಿಯ ಹೊಲಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದಿತ್ತು. ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಹಣ್ಣುಗಳ ತೋಟಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿ ಗೂಡುಕಟ್ಟುವುದು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಕಾಳು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿವೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆದದ್ದು ನನ್ನೊಳಗಿನ ಕಲಾಸಕ್ತಿಗೆ ಪೂರಕವಾಯಿತು' ಎಂದು ತಮ್ಮ ಆರಂಭಿಕ ಚಿತ್ರಕಲಾ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸಾದ್ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

'ಹಣಕಾಸಿನ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಪಿಯುಸಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಬದಲಾಗಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಷಯ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ತಾಯಿಯ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಕಾರಣ ಬಿಕಾಂ ಪದವಿಯನ್ನು ಅರ್ಧದಲ್ಲೇ ಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು. ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಒಲವು ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಎಡಬ್ಬುವಂ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ಕೆಲಸದೊಂದಿಗೆ ಬಿಕಾಂ ಪದವಿ ಮುಗಿಸಿದೆ. ಅದಾಗಿ ಕಂಪೆನಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ಅಮ್ಮನ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಕಾರಣ ಔಷಧಿಗೆ ಅಪಾರ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಂತರ ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಮನೆಕಟ್ಟಿದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ

ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರಕಲೆ ದೂರವೇ ಉಳಿಯಿತು. ಮುಂದೆ ಇಟಲಿಯ ಫೈನ್ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಅಕಾಡೆಮಿ ಹಾಗೂ ಅಮೆರಿಕದ ಲಾಸ್ ಎಂಜಲಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಎಫ್‌ಎ (ಬ್ಯಾಚುಲರ್ ಆಫ್ ಫೈನ್ ಆರ್ಟ್ಸ್) ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಮನೆಯಿಂದ ಸಮ್ಮತಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲೇ ಚಿತ್ರಕಲೆಯತ್ತ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಹರಿಸಿದೆ. ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ತೋಟ ಚಿತ್ರಕಲೆಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿತು. ವನ್ಯಜೀವಿ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟವಾದ ಕಾರಣ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ವನ್ಯಜೀವಿ ಚಿತ್ರಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದೆ. ಅವರಿಂದ ಪಡೆದ ಸಲಹೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನನ್ನ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಯಿತು' ಎಂದು ತಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿನ ಏಳುಬೀಳುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಲಾಕೃತಿಯಂತೆಯೇ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಪ್ರಸಾದ್.

ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರ ತಂದೆ ನಟರಾಜನ್, ತಾಯಿ ಲೈಲಾ, ಪತ್ನಿ ಆಶಾ, ಮಗ ಧೃತ್ರಮಾನ್ ಮತ್ತು ಮಗಳು ಪರಿಣತ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ಆಸಕ್ತಿ, ಅಭಿಮಾನ.

'ನಾವು ಬಿಡಿಸುವ ಚಿತ್ರಗಳು ಕಥೆ ಹೇಳುವಂತಿರಬೇಕು. ಕಲಾಕೃತಿ ಸಮಾಜದ ಮನಮುಟ್ಟುವಂತಿರಬೇಕು. ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ಚಿತ್ರಗಳು ಸದಾ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯಮಾನ, ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತವೆ. 2011ರಲ್ಲಿ ವನ್ಯಜೀವಿ ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನವೊಂದಕ್ಕೆ ಹೋದ ಬಳಿಕ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚಿತ್ರಕಲೆಗೇ ನನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಯಿತು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಹತ್ತಿರದ ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದೆ. ಐದು ವರ್ಷಕಾಲ ಪೆನ್ನಿಲ್ ರೇಟಾಚಿತ್ರ ಬರೆದೆ. ಇದು ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಕವಾಯಿತು. ಚಿತ್ರಕಲಾ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಇಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಚಿತ್ರಗಳೂ ಮಾರಾಟವಾದವು. ಇದರಿಂದ ನಾನು ಸರಿಯಾದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಮೂಡಿತು. ಸಮಯ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಕ್ಷಿಗಳ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಆಯೋಜಿಸಿದ ಪರಿಸರ

—Prasad—

ಸ್ವಯಂಸೇವಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಹಾವು, ಕಪ್ಪೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು' ಎಂಬುದು ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರ ಸಾಧನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆ.

ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬಿಎನ್ ಹೆಚ್‌ಎಸ್ (BNHS—Bombay Natural History Society) ಸಂಸ್ಥೆ ಹೊರತರುವ ಹಾರ್ನ್‌ಬಿಲ್ ಎಂಬ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ 20 ಭಾರತೀಯ ವನ್ಯಜೀವಿ ಕಲಾವಿದರ ಚಿತ್ರಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನ ಕಲಾಕೃತಿಗಳೂ ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ದೊಡ್ಡ ಗೌರವ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಸಾದ್, ಚಿತ್ರಕಲಾವಿದರಿಗಾಗಿಯೇ 2017ರಲ್ಲಿ Artists for Wildlife and Nature ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದ ವನ್ಯಜೀವಿ ಚಿತ್ರಕಾರರಿಗೆ ಇರುವ ಅಪರೂಪದ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಇದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ಆಧಾರಿತ ಚಿತ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಉದ್ದೇಶ. ಮುಂದೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಆಧಾರಿತ ಚಿತ್ರಗಳ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರಿಗಿದೆ.

'ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸುವ ಗುರಿ ಇದೆ. ಯುವಕರು ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು, ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಮೂಲಕ ಜನಜಾಗೃತಿ, ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವುದು, ಚಿತ್ರಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು, ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದ ಪ್ರತಿಭೆ ಗುರುತಿಸಿ ಅವರಿಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದು ಮುಂದಿನ ಗುರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಪ್ರಸಾದ್.

ಪರಿಸರ ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಳೆಯ ತಲೆಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲ ಕಾಳಜಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರಂಥ ಕಲಾವಿದರು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಬಲ್ಲರು. ಅವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಸಮಾಜ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಷ್ಟೆ. ■

